

agrupació excursionista talaia

FEDERATS A:

federación catalana de montaña
federación catalana de esquí
comité de explotaciones subterráneas de cataluña
asociación española de camping y caravana

CARRER ANSELM CLAVE, 3 - TELEFON 893 12 57 - VILANOVA I LA GELTRU

CIRCULAR PER ALS SOCIS Juliol 1974

SETÈ CENTENARI DE VILANOVA

«Vilanova i Jaume I»

El dia 27 de juliol de 1274 fou otorgada la "Carta de Població" i franqueses pel rei Jaume I als habitants de Vilanova i de Ça Lacuna, del terme de Cubelles. En dita concessió, els eximia de tota exacció reial, d'host i cavalcada, i, temporalment, de lleuda i peatge i els oferia la seva protecció i guiatge per tot el regne en les persones i béns (1).

En el document original, de text llatí, es llegeix: "populationem Ville Nove in termino de Cubellis iuxta Guialtrudem vel et aliam populationem que sit iuxta mare in termino de Cubelles, in loco vocato Ça Lacuna" (2).

A fi de que sigui més entenedor, oferim la traducció catalana de tot el document:

"Carta de població donada per l'alt rei en Jaume a 6 de les Kalendar d'agost de 1274, per la qual concedeix perpètuament a tots i a quiscun dels homes que aniran a

poblar la Vilanova, dins del terme de Cubelles, junt a la Geltrú, i l'altra població que s'edifica prop del mar en el terme de Cubelles, en el lloc anomenat La Llacuna o que ja habiten en dits llocs, que no sien obligats en ningun temps a fer al monarca i als seus exèrcits, "cavalcada", "peita" o "quistia", "cena", ni cap altra exacció reial, sinó que sien lliures i absolts com millor puga dir-se i entendre's pels béns immobles que allí tinguin, exceptuades les cases, així com per les honors que comprèn la reialesa o que d'altra manera allí posseeixen, pels quals deuran servir perpetuament a Nós, i als nostres successors. A més fem grans, a ells i a tots llurs béns per durant deu anys comptadors des d'avui, de tota "lesda" i "peatge", de manera que dintre d'aquest període de temps no sien obligats a donar-nos a Nós ni als nostres, "peatge" ni "lesda" per aquelles coses o

mercaderies que posseeixen en qualsevol lloc dels nostres dominis, sinó que sien franques i absolutament absolts d'això. Rebem igualment a tots ells i a llurs béns sota nostra protecció, custòdia, salvaguarda i guiatge especial per anar, estar i tornar per tots els llocs del nostre domini i jurisdicció, de tal manera que ningú que estimi nostra gràcia no s'atrevirà a enviar, prendre, retenir, marcar, o fendre, gravar o hipotecar els esmentats béns en cap lloc del nostre territori o dominació per culpa, crim o deute d'altri, a no ser que fossen deutors principals o fiadors constituïts per altres, i encara ni en aquests cassos, quan prèviament no hagués hagut fatiga de dret (denegació de justícia). Per tant manem als veguers, batlles, cúries i altres oficials i súbdits nostres presents i futurs que guardin, observin i facin observar dit nostre guiatge, no trencant-lo ni permetent que ningú ni per cap motiu el trenqui, sinó al contrari sien sostinguts i defensats els dits homes i llurs béns en totes parts, mentre duri aquest manament i justament en reclamin l'observança. Si algú s'atrevis a atemptar contra aital guiatge incorrerà en la nostra ira i indignació i sots pena de cent morabatins en cas de reincidència, després d'indemnitzar els danys" (3).

De fet, Jaume I era el veritable fundador de Vilanova, no sols per la seva concessió de "Carta de Població" a la llavors "Vilanova de Cubelles", sinó per la seva interressada i constant ajuda que d'un bon principi sembla que donà als vassalls de la Geltrú que passaren al terme de Cubelles i que foren els que construïren les primeres cases en el costat oposat del torrent de la Pastera.

A més, les "Cartes de Població" no sols foren per fomentar la riquesa del territori, sinó també per contrarrestar amb l'ajuda de la de-

mocràcia, l'orgullosa indisciplina dels nobles feudals, els quals, com veurem després, encara que jurídicament depenien del rei, a la pràctica exercien una absoluta sobirania dins llurs territoris.

En aquells temps, a la nostra rodalia exercien aquesta despòtica autoritat dos senyors feudals o "carlans". El castell de Cubelles estava infeudat a Guillem de Claramunt, i Arnau de Ribes, junt amb els castells de Sitges i de Ribes, s'encarregava del senyoriu de la Geltrú. El "carlà" de Cubelles fou succeït pel seu fill Ponç de Cervera, i Galceran de Ribes fou hereu en els altres castells esmentats.

No fa gaire, s'ha dit que la primera història documental de Vilanova començà l'any 1232 (4). Es un privilegi concedit al castell de Cubelles, on són citats els noms de les "quadres" de Vilanova, Rocacrespa, Segur, Cunit i els llocs d'Enveja i Aderró. Com sabem, Cubelles era patrimoni reial i el privilegi tenia d'estendre's a tota la seva jurisdicció. Les citades "quadres" i llocs se'n beneficiaven, essent ja probable que des d'aquell moment (si no altre anterior), els nous pobladors del marge de la Pastera, davant la Geltrú, quedessin en millors condicions de vida que els vassalls depenents del senyor que els acollia dins les seves muralles.

Les diferències no van començar aquí. L'any 1251, i com sigui que Jaume I no estigués d'acord amb la forma de governar el "carlà" de Cubelles els seus súbdits, li va comprar, per 400 morabetins, l'imperi i la jurisdicció del castell amb el seu terme, confessant Ponç de Cervera tenir-lo pel rei, donant aquest últim permís a les poblacions per a celebrar mercat cada dilluns (5). Així, van passar Cubelles i el seu terme (amb Vilanova) a dependre directament de la Corona. I com vassalls a les seves or-

dres, el 1252 els eximi el rei de diversos serveis i prestacions per un termini de dos anys (6). També els manà l'any 1259, que defensessin el castell de la Geltrú i al seu senyor Ramon de Manresa contra qualsevol eventualitat. El següent any comprà a Ponç de Cervera el mateix castell de Cubelles per 2.500 morabetins d'or, quedant d'aquesta manera amo absolut del terme (7).

No content amb tot el que fins ara hem dit, concedí la citada "Carta de població" de 1274. Aleshores, fou tanta la diferència de classes i llibertat entre els habitants de la Geltrú i el poblet del costat, que provocà un veritable èxode de geltrunencs cap a l'altre cantó del torrent. Passant un temps i com a mesura de represàlia, el "sots-carlà" de la Geltrú, feudal dels senyors de Ribes, es queixà en el sentit que quedava desamparat pels seus vassalls i una nova ordre del monarca al batlle de Cubelles, datada l'any 1275, manava que no permetés que cap vassall de Ferrer de Manresa (del qual sabem que havia tornat de viatge a Navarra i era successor dels Manresa), anés a poblar Vilanova que s'edificava junt al castell de la Geltrú (8).

Tots aquests esdeveniments han estat àmpliament estudiats pels nostres historiadors locals. Nosaltres volem intentar el perquè i en quines circumstàncies fou donada la "Carta de Població" a Vilanova.

Sabem que ja pel gener de 1273, treballant-se a Montpeller, el rei Jaume havia escrit als rics homes i barons de Catalunya i Aragó i a tots els mainaders que tenien cavalleries en honor perquè s'aparellessin, i als cavallers que estaven en frontera a Xàtiva perquè, catorze dies després de Pasqua, estiguessin en ordre per a servir les cavalleries que tenien. I el "Conqueridor" declarava que volia anar en persona a socórrer el rei de

Castella (gendre seu) en la guerra que li feien els moros i els rics homes castellans que se'ls havien aplegat, perquè pensava que hi hauria batalla i volia trobar-s'hi personalment (9). Vet aquí que el vescomte de Cardona se n'excusà. El rei, en plena Cort, li mostrà per cartes signades, que estava obligat a fer-li'n servei, i també pels feus, i també per l'Usatge de Barcelona, com sempre s'havia fet. D'altres requeriments foren adreçats a altres nobles; però cap no volgué seguir al rei. La noblesa catalana no volia secundar els propòsits del rei i anava prenent una actitud cada dia més facciosa (10). El rei tornà a Catalunya i va dedicar-se a procedir contra el Cardona i els nobles rebels. En un document datat a Tarragona el 9 de març de 1274, declarava Jaume I que no podia "passar ni sufrir" aquelles coses "sens dan e sens perjudici de nostra senyuria", s'emparava de l'"honor" i els feus que tenien per ell, els barons desobedients i els manava que li donessin "postat" de tots els castells i llocs que tenien per ell, per raó de "falliment de servei".

Pocs dies després, i estant ja el rei a Barcelona, el Cardona li adreçà una lletra on resumia que no estava obligat a anar a servir al rei fora de Catalunya, per les guerres que tingués el rei de Castella. La mateixa actitud prengueren els altres barons implicats en la qüestió.

En aquest estat es trobaven les coses quan l'infant Pere va intervenir-hi públicament, per primera vegada. La Cort judicial va aplegar-se novament i aquest cop hi assistí també l'infant (era el 19 de març de 1274). La transcendència del litigi entre el poder reial d'una banda i el poder feudal de l'altra, era ben clara. L'infant Pere acabava de sostenir una forta lluita amb el seu pare perquè jutjava feble la seva manera de mantenir la dis-

ciplina feudal, la reacció del qual havia de produir-li l'actitud del Cardona i dels seus col·legues. L'infant i aquesta lluita, estava (perquè li convenia), al costat del seu pare i enfront dels rebels (11).

Més, el rei encara decidia i les seves ordres eren prou enèrgiques i fermes en consonància amb la situació del conflicte. No n'hi havia prou amb tot això, quan es va trobar al Rosselló amb un conflicte més enverinat. A Perpinyà va arribar-li la notícia de l'acció empresa per l'infant Pere contra el baró empordanès anomenat Bernat d'Orriols. L'infant havia cregut sens dubte que, havent d'intervenir les armes de totes maneres, aquell era el moment de reduir tant com fos possible els drets nobiliaris. Això estava dins el seu temperament (12). El rei, en aquest fet, va mostrar-se des del primer moment disconforme amb l'actitud del seu fill i és que era evident que pare i fill no lligaven gaire.

En aquells moments no és sorprenent que s'adreçés el rei tot seguit als barons rebels, els rengles dels quals perillaven ara d'engrossir-se i ja es disposaven a aplegar-se a Solsona, quan els capdavanters havien convocat una magna reunió per l'octava de Sant Joan de juny. I l'aplec no tenia altra causa que la demanda de l'infant contra Bernat d'Orriols i contra alguns altres, als quals l'infant ja havia assignat jutges (era el 15 de juliol de 1274) (13). Per una lletra del rei sabem que els citats capdavanters de la protesta ja s'havien juramentat per no permetre que prosperés la pretensió de l'infant. El rei, doncs, va apressar-se a actuar. No va desautoritzar el seu fill, però, d'un costat, va esforçar-se a evitar que aquella qüestió pogués ésser convertida pels malcontents en bandera d'una ampla rebel·lia; d'un altre costat, que la demanda de l'infant prosperés.

De totes maneres, els rics homes donaven la impressió de voler lliu-

rar batalla al infant i abatre les seves ànsies de senyoria abans que el seu pare hagués desaparegut de l'escena (tenia ja 66 anys) i ell empunyés el ceptre reial. El rei, sens dubte, no esperava llur submissió, sinó la guerra. Tement el pitjor, Jaume s'adreçà a les ciutats, viles i llocs de Catalunya comunicant-los que tenia notícia de com els nobles i cavallers catalans feien entre ells jurament de guerra i manà, sota pena de les persones i de tots els béns, que ningú no gosés donar, vendre, ni res de què pogués ajudar-los en la dita guerra, si abans no jurés i garantís suficientment que no estava contra el rei, i que res del que adquiriria no ho transferiria a ningú dels qui hi guerrejaven. L'ordre havia d'ésser publicada per tot Catalunya. L'objectiu reial era prou clar: **contra el bloc nobiliari en formació, l'alçament de totes les milícies comunals.**

Els barons van dir que no feien cap empeniment ni contra el rei ni contra l'infant; però que sí que s'havien "emprés" que l'infant no els "trenqués" llurs "bones costums" (14). Com podem veure, doncs, Pere era pròpiament l'adversari. I al rei li portava més maldecaps que ajuda.

En aquestes circumstàncies, i tenint per consellers Sant Ramon de Penyafori (el qual tenia un nebot anomenat **B. de Adarrona-Adarró** ?) (15) i Vidal de Canyelles (amb tota seguretat fill de la nostra comarca), no ens sorpren que el rei signés una "Carta de Població" que podia anar contra els nobles i concretament contra les pretensions d'un dels vassalls del seu fill Pere, Ferrer de Manresa, senyor de la Geltrú, el qual sabem era de la cort de l'infant.

En document datat a Barcelona el 29 de juliol de 1274 (dos dies després de la concessió de la carta pobla de Vilanova), Jaume I escriví als navarresos que el regne li pertanyia a ell sol (el rei Enric

I de Navarra havia mort el dia 22) i que havia decidit trametre'ls al seu fill l'infant Pere, present a Barcelona (16), per reclamar per a ell o per al seu fill la corona navarresa. L'infant va marxar al cap de dos o tres dies i amb ell hi anà el seu fidel Ferrer de Manresa, ja que a Taraçona (on hi féu llarga estada l'infant), va tenir lloc una reunió de caràcter de Cort general dels navarresos, on el dia 3 d'octubre de 1274 s'esmenta la presentació del procurador de l'infant, Garcia Ortiz i Ferrer de Manresa, jutge del senyor infant, els quals presentaren la lletra del 29 de juliol adreçada als rics homes i cavallers de Navarra (17).

Es ben curiós que mentre la gent de la Geltrú es passava a Vilanova, el senyor d'aquell castell estigués de viatge lluny del seu país.

Ja hem dit abans que els Manresa feia anys que es procuraven bones relacions amb Jaume I, testimoniades aquestes en el document reial que ordenava als veïns de Cubelles (1295) que ajudessin els Manresa contra les baralles que en aquells anys movien els nobles contra el poder feudal. Observem, a més, que els "carlans" de Ribes, sigui Ponç I o Ponç II, es portaven malament amb els seus vassalls. Aquest detall també quedà demostrat en el testament de Ponç II l'any 1258 (13) quan disposà aixímateix que els seus componedors (¡Fra Ramon de Penyaafort entre d'altres!), tratessin d'aconseguir i declarar el que s'havia de restituir dels seus béns als habitants de la Geltrú pels danys i perjudicis que podia haver-los causat. No obstant, els seus súbdits, vistes les abundoses garanties reials que hi havia en el terme de Cubelles, anaven passant-se a l'altre marge del torrent i nomenat pel Ribes (?) un "sots-carlà" a la Geltrú, va recaure el càrrec en un dels Manresa. Recolzat possiblement pel

rei, aquest Manresa es titulà senyor amb certa independència, no aconseguint plenament els seus propòsits, cosa que tampoc va aconseguir el seu fill Guillem. El "carlà" de Ribes, Ponç II, morí i fou durant la "carlania" de Berenguer I de Ribes quan el rei atorgà la "Carta de Població" de Vilanova.

Ferrer de Manresa, fill de Guillem, pel fet d'ésser jutge de la cort de l'infant Pere no deixaria de tenir idees contràries a les reials, tot i això, quan tornà de Navarra es queixà, i tal com hem vist anteriorment, el rei encara decidí de prohibir que els vassalls geltrunencs passessin a viure a Vilanova.

Pot ésser possible tal mesura donada als fills de la Geltrú, l'any següent de donar-los tota mena de facilitats? Només trobem una sola resposta. No essent ja els Ribes senyors directes de la Geltrú la prohibició reial evitava tan sols mermar els béns del protegit del seu fill, l'infant Pere, el qual no tardaria a succeir el seu pare l'any següent, 1276.

Per acabar; la "Talaia", en el setè centenari de Vilanova, honora des d'aquestes modestes pàgines el seu primer benafactor, el rei Jaume I, tot desitjant que no passi massa per alt aquest important esdeveniment.

VICENÇ CARBONELL

NOTES

1.— José M.ª Font Rius, "Cartas de población y franquicia", pàg. 487, document n.º 327.— Barcelona 1969.

2.— Pergamí de la Biblioteca-Museu Balaguer n.º 664, reproduït per J. Coroleu, "Historia de Villanueva y Geltrú", pàg. 413, apèndix 1.— 1887.

També: J. Avinyó "Història de Cubelles", pàg. 107, nota 10.— 1973, segons document de l'Arxiu de la Corona d'Aragó, Reg. 19, foli 159 v.

3.— Avinyó, ibídem, pàg. 17.

Hem d'advertir que:

"La cavalcada" era una expedició militar amb obligació del vassall d'acompanyar en ella el seu senyor. Sembla que la seva duració no solia ésser de més d'un dia, al contrari de "l'host", la qual era de més duració.

"La peita" o "quistia" era un tribut arbitrari exigít per coacció.

"La cena" constava del dret que tenia el rei i senyor de vassalls d'ésser fornit de menjar al seu pas pels territoris de la seva jurisdicció. "La cena de presència" ara quan el rei pernoctava al lloc i "la cena d'absència" en localitat veïna.

"La lesda" o lleuda era el tribut que es pagava per entrar mercaderies en una vila o lloc.

Finalment, "el peatge" era un dret de trànsit o dret de posar peu.

4.— A. Virella, "Villanueva y Geltrú, n.º del 2 de març de 1974.

5.— J. A. Garí, "Descripción e historia de la villa de Villanueva y

Geltrú", 2.ª edició, pàg. 22.— 1963.

Coroleu, ibídem, pàg. 48.

6.— Coroleu, ibídem, pàg. 56.

També: Avinyó, pàg. 16.

7.— Coroleu, ibídem, pàg. 56.

També: Avinyó, pàg. 17.

8.— Coroleu, ibídem, pàg. 77.

També: Avinyó, pàg. 11.

9.— Ferran Soldevila, "Pere el Gran", 1.ª Part: L'Infant, Volum III, pàg. 352.— 1950-1953.

Valls-Taberner, "Estudios de Historia Medieval", Volum IV, pàg. 300.

10.— Valls-Taberner, ibídem, pàg. 301.

11.— Ferran Soldevila, ibídem, pàg. 354.

12.— Ibídem, pàg. 357.

13.— Ibídem, pàg. 358.

14.— Ibídem, pàg. 359.

15.— Valls-Taberner, "San Ramón de Penyafort", Volum I, pàg. 214.

16.— Ferran Soldevila, ibídem, Volum II, pàg. 269.

17.— Ibídem, pàg. 276/280.

18.— Fra José M.ª Coll, "Villanueva y Geltrú", n.º 780.

Secció de Muntanya

III RALLY DE BAIXA MUNTANYA

Dades Tècniques

Llocs Puntuables:

Puig de la cova: 55 punts. Control: Jani Ferrer.

Puig Frencàs: 55 punts. Control: Albert Bayo.

Talaia: 60 punts. Control: J. Virella, M. Pamies, V. Carbonell i senyora.

Pedrafit: 60 punts. Control: Tomàs Muela.

Ermita de St. Marc: 30 punts. Control: X. Virella i M.ª A. Ràfols.

L'arribada i Sortida tenien lloc en el poble de 'a Jucosa del Mont-

mell. El control va anar a càrrec dels companys Antoni Campillo i muller.

L'ermita de St. Marc era lloc obligat de pas per als marxadors.

CLASSIFICACIO

1	I. Romeu - Ll. Daviu	205 p.
2	I. Poch - E. Sivill	190 "
3	F. Jasanaça - J. Sabrià	155 "
4	J. Toledano - J. Planas	142 "
5	S. Baig - A. Baig	90 "
6	J. Candela - I. Raventós	90 "
7	J. Blanes - P. Meléndez	90 "
8	T. Moya - D. Domènech	90 "
9	T. Pujol - J. Pujol	90 "
10	C. Socias - R. Grifell	77 "
11	R. Sánchez - R. Also	71 "

Resposta a la carta oberta d'en X. V.

Després d'una colla d'intercanvis d'opinió a la Junta Directiva respecte a la conveniència de respondre o no a la carta oberta al Butlletí del passat maig, contestaré de la forma més breu possible, perquè si de les sis pàgines de què disposem en el butlletí, alguna l'havem de convertir en epistolari per aclariments, malaguanyat.

Haig de reconèixer que jo personalment no ignorava el Grup d'Investigacions Arqueològiques; ara bé dins de la Junta Directiva, aquesta existència no tenia fins ara, massa ressò, perquè ningú no en parlava. Potser per això, a l'hora de fer el resum de l'Assemblea me'n vaig oblidar.

Però també val a dir que abans de l'Assemblea vaig demanar a tots els vocals de Seccions que em fessin una relació dels fets més sobresortints celebrats durant l'any. Com a vocal de la Secció de Cultura el company X. V. no em va lliurar res.

A la mateixa Assemblea, vaig relatar, de viva veu, el resum d'ac-

tivitats. Al final vaig demanar si hi mancava alguna cosa. Dos socis van fer notar que m'havia oblidat d'esmentar l'assistència al Rally Internacional de Camping i al Campament Nacional d'Alta Muntanya. Crec que també llavors era l'ocasió de fer-ho notar, però no va ésser així.

Per altra banda, considero una falta d'ètica que un vocal faci servir el Butlletí per dirigir-se demanant explicacions al President, quan aquestes qüestions es poden resoldre qualsevol dimarts dins a la Junta Directiva.

Finalment em sembla entreveure en la carta de l'interpellant una convicció del fet que hom menysprea o arracona l'activitat arqueològica, la qual cosa és totalment errònia, car, per la meua part i per la de la Junta Directiva, tot el que sigui activitat cultural, social o esportiva i que pugui enlairar el nom de la nostra Entitat, benvingut sigui.

JOSEP BLANES
President

A V I S O

Se ruega a los socios y amigos de la Agrupación que quieran colaborar con notas y artículos en la Circular, remitan los originales a la Secretaría, o en su defecto, directamente a los siguientes domicilios:

V. Carbonell, Dr. Fleming, 15, 1.º, 1.º
J. Virella, Rambla Samà, 104

antes del día 20 de cada mes. Gracias.

Noticiari

EXCURSIO PER A INFANTS A GELIDA

El dia 26 de maig passat s'efectuà una excursió a Gelida. Per causes diverses, amenaça de mal temps durant el curs de la setmana, comunions, etc, la sortida registrarà una assistència molt reduïda: 17 infants i 4 acompanyants. Arribats a Gelida, s'esmorzà al costat de la font de Cantillepa. Seguidament s'ascendí a la serra immediata, en la carena de la qual hi ha l'antiga capella de Sant Pere i les despulles del castell medieval, visitant-se aquelles romanalles i contemplant l'extens panorama que s'albira des d'aquell punt. Després de dinar i jugar per aquells rodals es retornà cap a la font de Cantillepa i des d'aquí, amb l'autocar, cap a Vilanova.

NOU MAPA DE CATALUNYA

Amb el ptrocini de les quatre Diputacions Provincials ha estat presentat el nou mapa de Catalunya confeccionat a escala 1:200.000. Està dividit en quatre fulles i en conjunt té unes dimensions de 1,40 x 1,40 metres. Conté més de 7.000 topònims amb els noms de poblacions, rius, muntanyes, castells, ermites, etc., convenientment revisats i d'acord amb les dades facilitades per l'Institut d'Estudis Catalans.

Paral·lelament a l'edició d'aquest mapa, dit de toponímia his-

tòrica, ha estat presentada una altra versió dita de toponímia oficial i que conté tots els errors, variacions i castellanitzacions que han sofert els noms catalans en el curs de les darreres centúries a mans de propis i estranys. Ha estat una mena de concessió als que volen veure escrit el Vendrell sense l'article i Vic amb la h final.

Ambdues edicions estan impreses a set tintes, amb curves de nivell equidistants 100 metres i amb la xarxa completa de vies de comunicacions, ports aeròdroms i fars. Les primeres edicions s'han exhaurit ràpidament i es diu que dintre de pocs mesos se'n publicarà una de nova corregida i augmentada.

MAPES COMARCALS

Els mapes que sí són assequibles són els comarcals editats per l'Alpina. El n.º 1 abraça la totalitat de les comarques del Vallès i del Maresme. El n.º 2 comprèn les del Barcelonès, els dos Penedès i el Garraf. Ambdós mapes són a escala 1:100.000, a cinc tintes i amb curves de nivell equidistants als 100 metres.

Són molt recomenables per efectuar excursions per carretera, i també per als excursionistes estudiosos que cataloguen castells, capelles romàniques, jaciments arqueològics, etc. en àmplies zones comarcals.

Noticiari

LA FALCONERA S'ENSORRA

Els excursionistes que han visitat en alguna ocasió la surgència marina de la Falconera o hagin escalat alguna de les seves parets, ja hauran comprovat que gran part d'aquell penyot està format d'una calissa no massa compacta i bastant descomposta. Per altra part, el sector NE d'aquella muntanya ha sofert una intensa explotació per a extraure'n pedra per a la construcció i les continuades explosions de la dinamita somouen freqüentment la zona.

Aquests antecedents no podem menys que relacionar-los amb l'accident ferroviari del passat 6 d'abril quan, en caure certa quantitat de pedres dins del túnel, provocaren un descarrilament que ocasionà 3 morts i 74 ferits. Posteriorment han anat caient algunes altres pedres i s'ha dit que el túnel està en condicions molt dolentes i amb filtracions d'aigua. També s'ha dit que les explosions de la pedrera no hi tenen res a veure però el cas és que els trens segueixen circulant amb precaució i fins ara encara no s'han fet obres de revestiment.

A V Í S

Es recorda als socis que la pròxima circular sortirà a primers de Setembre i correspondrà als mesos d'Agost i Setembre conjuntament.

(Els articles només reflexen les opinions de llurs autors)

Impressions sobre el III Rally de Baixa Muntanya

Saludo els guanyadors! així mateix han estat homenatjats al llarg de tota la història, tots els que han aconseguit una victòria; jo, ajuntant la meua veu a la història i abaixo el cap davant del triomf de la intel·ligència sobre la força. Heu llegit bé. Els companys que han ocupat el primer i segon lloc no ho han fet per la força de les cames, sinó perquè han plantejat el Rally de la manera més òptima; mentre ells ana ven fent, els altres equips quedàvem colgats materialment per les argilagues. Després, ja no hi ha res a explicar; la desil·lusió i la pèrdua de moral era la nostra vestimenta; no ens havia guanyat la muntanya, sinó tan sols l'organització.

Demano disculpes per endavant, i accepto totes les crítiques que se'm facin, però per mi l'organització va fallar en plantejar aquesta cursa. M'explicaré:

1.— L'organització va agafar com idea predominant el que ningú no pogués fer tots els cims en el temps reglamentari, seguint així la idea del Rally d'alta Muntanya del Mont Perdut que aleshores fou durament criticat, fins i tot per algun membre dels que avui organitzaven aquest nostre Rally.

2.— Els organitzadors, per aconseguir el propòsit del primer punt, no es van valer de la dificultat que tota muntanya porta dintre d'ella,

sinó que tot ho va refiar a l'espessa i afundant vegetació d'argilagues, agafant així, sota el meu punt de vista, una idea falsa de la muntanya.

Reconec que a la muntanya no tot són flors i violes, i que moltes vegades és lluita i sofriment, i fins que un no passa aquest mal traquet, no reconeix que ella és la veritable reina; però aquesta lluita ha d'ésser noble, cara a cara entre la roca i la persona. Un, mentre intenta conquerir-la sua, gemega, crida i fins i tot pot arribar a plorar; pot sortir guanyador o perdor, però, en el fons, està content perquè ha lluitat de tu a tu i sap que ha passat una estona agradable. Però això no va succeir en el nostre Rally. Des del moment que a cada pas surt un Ai! de la boca, seguit d'una imprecació contra la muntanya i simultàniament et ve a la memòria la família dels organitzadors, per a mi, en aquest moment, la muntanya perd tot el seu esperit per convertir-se tan sols en alguna cosa que no val la pena ni mirar d'explicar.

No per això deixa de tenir mèrit la victòria d'Isabel Romeu i de Lluís Daviu; al contrari, és un bonic exemple que ens ensenya que a la muntanya no tot ho fan les cames, sinó que el cervell també hi juga un gran paper.

S. B. T.

AUTO-VENTA VILLANUEVA

**COMPRA
VENTA
CAMBIO**

FINANCIAMOS TODA CLASE DE VEHICULOS

No solamente comprando obtiene beneficio,
sino que después no le dejamos desamparado

Nuestros servicios garantizan su tranquilidad

- Asesoría Jurídica
- Organización de Empresas
- Departamento Gestoría
- Seguros

Oficina Colaboradora: Asesoría Jurídica y Contable
Jardín, 11 - Tel. 893 26 74

Secció Nàutica **TIPLAY**

Creuer Canaries, 34 - Telèfon 8932998 - Vilanova i la Geltrú

ESCOLA SKI

COMPRA VENDA D'EMBARCACIONS

DISTRIBUIDOR DUCATI

Secció Agrícola **TIPLAY**

Sant Josep, 10 - Telèfon 893 30 89 - Vilanova i la Geltrú

TALLER REPARACIÓ DE MOTOS

VENDA DE MAQUINÀRIA AGRÍCOLA

REPARACIÓ DE MAQUINÀRIA AGRÍCOLA

Esports **TIPLAY**

Material esportiu per:

Tenis - Fútbol - Hockey - Basquetbol
Atletisme - Alpinisme - Esquí - Gimnasia

Tenim tot el que necessiteu

VISITEU-NOS A: Rbla. Vidal, 17 - Vilanova i la Geltrú